

گزارش یک مورد اپیستاکی و هموپتیزی بر اثر زالوگرفتگی

دکتر نعمت اله میرزایی

متخصص گوش و حلق و بینی، استادیار، گروه ENT دانشگاه علوم پزشکی کردستان، بیمارستان توحید سنندج Mirzaie85N@yahoo.com

چکیده

زمینه و هدف: زالوگرفتگی یکی از علل نادر خونریزیهای دستگاه گوارش، دستگاه تنفسی و ژنیتال است. بزاق زالو حاوی مواد آنتی کواگولان و وازودیلاتور قوی است که مهمترین آنها هیرودین نام دارد که با مهار ترومبین و مکانیسمهای دیگر باعث اختلال انعقادی و خونریزی موضعی می شود. معمولاً زالو در کسانی که آبهای آلوده و یا آب نهرهای راکد کوهستانی را می نوشند، وارد دهان و بینی می شود و شایعترین محل زالوگرفتگی مخاط بینی و نازوفارنکس است که باعث خون دماغ و دیسترس تنفسی می شود، ولی در موارد نادر ممکن است به مخاط عمقی تر مانند مری و نای بچسبد و باعث هماتمز، هموپتیزی و دیسترس تنفسی شدید شود. **معرفی بیمار:** مورد بیمار کودکی ۷ ساله ساکن یکی از روستاهای استان کردستان بود که در تاریخ ۸۴/۶/۱۲ به علت اپیستاکی و هموپتیزی در اورژانس بیمارستان توحید سنندج بستری گردید که پس از انجام اقدامات مختلف علت خونریزی زالوگرفتگی ناحیه نازوفارنکس بود که زالو با فورسپس خارج گردید و در نهایت خونریزی بیمار قطع و با حال عمومی خوب ترخیص شد. **نتیجه گیری:** در مناطقی که از آب چشمه، رودخانه یا قنات استفاده می شود، باید به زالوگرفتگی به عنوان یک علت نادر اختلالات خونریزی دهنده دستگاه گوارش، تنفس و ژنیتال توجه شود و ساکنان این مناطق در زمینه زالوگرفتگی و استفاده از آب آشامیدنی سالم آموزش ببینند.

کلید واژه ها: زالو، هیرودین، خون دماغ

وصول مقاله: ۸۴/۱۲/۶ اصلاح نهایی: ۸۴/۱۲/۲۰ پذیرش مقاله: ۸۴/۱۲/۲۷

مقدمه

بزاق زالو حاوی مواد آنتی کواگولان قوی است که مهمترین آنها هیرودین نام دارد و هیرودین با مهار ترومبین (۴-۲) و آنتی پروتئینازهای دیگر در بزاق زالو با مهار تریپسین، پلاسمین، الاستاز و فاکتور Xa باعث اختلال انعقادی می شود (۴). یک ماده پروتئینی در بزاق زالو وجود دارد که باعث کاهش چسبندگی پلاکتها به جدار عروق می شود (۵). وقتی که زالو به مخاط یا پوست انسان می چسبد، خون زیادی می مکد و باعث اختلال انعقادی شدید می شود. زالوگرفتگی از علل نادر هموپتیزی و هماتمز در مناطق آندمیک می باشد (۲). زالوگرفتگی می تواند باعث هموپتیزی، خون دماغ

زالو جانور بی مهره ای است از راسته آنلیدها و تیره هیروودئیده به طول یک تا چند اینچ که در هر انتها یک بادکش مکنده دارد. این بادکشها در امر تغذیه، حرکت و اتصال به میزبان دخیل هستند. ۴۰۰ گونه زالو در علم جانورشناسی شناسایی شده اند و انواع آبی و دوزیست دارند که نوع آبی در آب چشمه، قنات، رودخانه و استخرهای آلوده زندگی می کند (۱). زالو می تواند از طریق آب آلوده وارد دهان، بینی و دستگاه ژنیتال شود و به مخاط بچسبد که این چسبندگی بدون درد است (۲) و توسط بادکشهای مکنده مقدار زیادی خون بمکد و در چینه دان قابل اتساعی که دارد ذخیره کند (۱).